

Cinekid is al lang volwassen

Kinderfilmfestival opent met nieuwste Hayao Miyazaki

Cinekid opent deze week met de Nederlandse première van de Japanse animatiefilm 'Ponyo on the Cliff by the Sea' en doet in zijn programma bijna alle landen van de wereld aan.

Door DANA LINSSEN

AMSTERDAM, 13 OKT. Het klinkt paradoxaal: animatiefans waren juist zo blij met de Japanse tekenfilms uit de Japanse Studio Ghibli, omdat titels als het met een Oscar bekroonde *Spirited Away* en *Howl's Moving Castle* het genre verlost van z'n kinderfilmaura. En nu opent de nieuwste creatie van regisseur Hayao Miyazaki *Ponyo on the Cliff by the Sea*, op het afgelopen Filmfestival Venetië nog genomineerd voor een Gouden Leeuw, aanstaande zaterdag toch de Amsterdamse hoofdprogrammering van het Cinekid Film, Televisie en Nieuwe Media Festival voor de Jeugd.

Terug bij af? Het handgetekende kleine Zeemeermin-achtige *Ponyo* over een goudvisje dat op de golven van een tsunami graag een meisje wil worden, heeft weliswaar allerlei apocalyptische associaties, maar is minder bizar-filosofisch dan z'n voorgangers. Maar je zou het ook kunnen omdraaien: de films op Cinekid zijn al heel lang volwassen, en nu eenmaal ook geschikt voor kinderen.

Afgelopen zaterdag ging het festival al in Utrecht van start met het oplaten van een enorme tros ballonnen vanaf de Domtoren. In verband met de spreiding van de herfstvakanties zijn er vanaf vandaag en nog tot 26 oktober in 32 steden onderdelen van het Cinekid-programma te zien. De kern van dat programma is, hoewel het festival zich vooruitstrevend profileert op het gebied van tv, games en nieuwe media, toch nog steeds het filmprogramma.

Een aantal zaken valt daarin op: Scandinavië heeft al lang niet meer het alleenrecht op de betere kinderfilm. In competitie draaien opmerkelijke producties uit Iran (*Doorblijten* en *De verloren snorhaar*), Pakistan (*Son of a Lion*) en India (*Tahaan*). Klassieke kinderfilmthema's als gescheiden ouders, pesten en eenzaamheid doen nog maar heel op de achtergrond mee. De beste films zijn avonturenfilms met een mix van genres, zoals spookverhaal, komedie of martial arts, zoals het IJslandse *Geen bereik* (mediamiek halfzusje, de geest van een verdwenen jongetje en een dreigende ijsbeer), het Duitse *Leroy* (oftewel hoe je met je Afro-kapsel

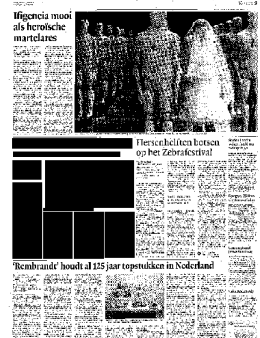
de racistische familie van Eva Braune kunt veroveren) en het Deense *Fighter* (Turks meisje droomt ervan de vrouwelijke Bruce Lee te worden).

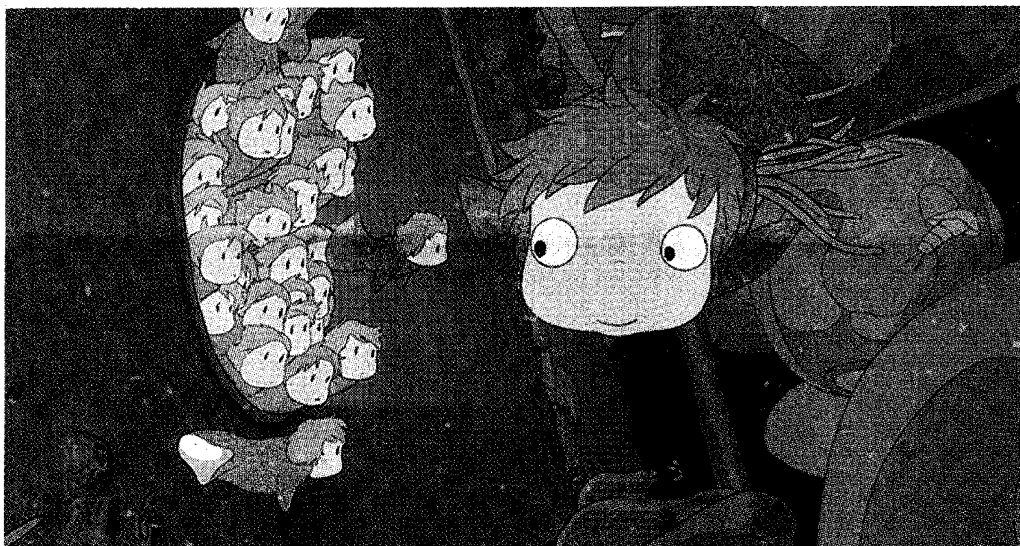
Ook opmerkelijk: de generatie 10plus komt er goed af. Cinekid hanteert een eigen, fijnmazig leeftijdsstelsel, dat niet zoals de Kijkwijzer kijkt naar de 'schadelijkheid' van films, maar juist naar de 'geschiktheid' ervan. De ervaring leert dat je die geschiktheid-aanduiding blind kunt volgen. En de programmeurs vonden dit jaar veel films die voor die doorgaans 'vergeten' leeftijdsgroep heel toepasselijk zijn. Dat zijn soms best heftige films, zoals *Hey Hey It's Esther Blueburger*, waarin tienermeisjes behoorlijk wreed worden afgeschilderd, of de Amos Oz-verfilming *De kleine verrader*, die door de ogen van een klein jongetje de gespannen verhoudingen tussen Joden, Engelsen en Palestijnen bekijkt in het Palestina van 1947. Maar het zijn wel films die hun jeugdige publiek serieus nemen.

De verhouding van Cinekid met de Nederlandse film is altijd een beetje krampachtig. Genreus is plek ingeruimd voor zowel low profile-werk als *Snuf de hond in oorlogstijd* als prestigieuze films zoals *De brief voor de koning*. Het is dat de Nederlandse jeugdfilm *Oorlogswinter*, naar het boek van Jan Terlouw, nog niet af is, want eigenlijk had die het festival moeten openen.

Meer informatie:
www.cinekid.nl

Beeld uit 'Ponyo on the Cliff by the Sea' van Hayao Miyazaki